

Bennekom Zesde Zondag van Pasen 14 mei 2023

Pastor John Rademakers

Thema: "Ruimte voor Gods Geest"

Lezingen: Handelingen van de Apostelen 8,5-8.14-17;

Johannes :14,15-21

Overweging

In deze Paastijd vieren wij wat "Leven" betekent.

Dat we ondanks alles ja willen blijven zeggen tegen het leven, ondanks alles wat ten dode is. De dood die we niet alleen ervaren door het wegvallen van onze geliefden en bekenden. Maar dood die we ook ervaren in het lijden, in de onderdrukking in de uitbuiting van mensen in onvrijheid in het oorlogsgeweld dat op zoveel plaatsen mensen teistert Oekraïne. Oost Congo Soedan Dood die we ervaren wanneer mensen geen kansen meer krijgen om te zijn wie ze willen zijn. Om mens te zijn zoals we door God toch bedoeld zijn. Ni als mensen die in vrijheid kunnen leven, die zelf mogen meebepalen wat voor hun levensgeluk van belang is.

Dood die we ervaren als mensen zonder uitzicht zijn, die het niet meer zien zitten hoe het verder moet, omdat alles is dichtgemetseld door voorschriften en regeltjes zoals in de toeslagenaffaire en gezondheidszorg. Dan lijkt het systeem wel keurig op orde maar echte aandacht voor mensen krijgt vaak geen kans. .

Als je dat meemaakt op je werk, in je dagelijks bestaan en jammer genoeg ook binnen onze kerk , dan is dat iets om moedeloos van te worden.

Die ervaring drukt mensen te neer , dan hoeft het allemaal niet meer.

Waar zou je je nog druk om maken als er niet naar je wordt geluisterd als er geen oog en oor is voor wat echt bij mensen leeft binnen en buiten onze kerkgemeenschap.

En dan horen we vandaag woorden uit de heilige Schrift verhalen uit de eerste 60 jaar na Jezus dood. Verhalen ontstaan in een maatschappij waar het niet vanzelfsprekend was dat je christen was, waar het voor christenen vaak moeilijk was om zich staande te houden.

En daar vertelt men elkaar het verhaal over de blijvende betekenis van Jezus zoals de evangelist Johannes dat verwoordt ...

Johannes laat een Jezus aan het woord op de avond voor zijn dood als hij nog met zijn vrienden samen is. Dezelfde Jezus waarvan Johannes belijdt dat hij verrezen is wanneer hij zijn evangelie schrijft .

Jezus spreekt ons dus eigenlijk als Verrezene toe.

Maar het is tegelijkertijd dezelfde Jezus die geworteld is in ons menselijk bestaan dat hij met ons blijft delen.

In dat leven laat Jezus zien wat hem inspireert wat zijn geest, zijn manier van omgaan met mensen is in Gods naam. Een manier van leven die nog steeds de moeite waard blijft... Zoals hij mensen vrijmaakt, doet opstaan uit ellende, mensen weer in de kring plaatst, wanneer ze door anderen worden uitgesloten, omdat ze getekend zijn door ziekte of gedrag dat als zondig wordt aangeduid.

In het contact met Jezus ontstaan er nieuwe kansen, worden mensen weer heel gemaakt en mogen zich in de ogen van God vrij voelen.

Want dat is toch wat we echte vergeving noemen. Op die wijze van leven, op die levenshouding van Jezus daarop heeft God ja gezegd heeft , op zo'n manier dat we van Jezus mogen zeggen hij is voor ons de weg, de waarheid en het leven is , Zo gaat hij ons voor als de levende.

Het is dan ook deze inspiratie , die hij ons wil blijven schenken nu hij niet meer lijfelijk aanwezig is.

Dat is zijn Geest die steeds met ons blijft.

Een inspiratie die gedragen wordt door een diepe verbondenheid in liefde.

Een liefde van totale zelfgave zoals Jezus zichzelf ziet naar God toe

die hij zijn vader noemt en naar ons toe wanneer hij zegt:

Dan zul je begrijpen dat ik in mijn Vader ben, dat jullie in mij zijn en dat ik in jullie ben. Een diepe verbondenheid die blijft inspireren want zo horen we verder : Wie mij liefheeft zal de liefde van mijn Vader en mij ontvangen, en ik zal mij aan hem bekendmaken.

Het zijn grote woorden die we in ons gewone doen niet zo gemakkelijk in de mond nemen. Woorden die misschien beter tot hun recht komen op een stil moment in alle rust , zoals je een gedicht leest, of een berichtje of brief van iemand die je dierbaar is. Maar hoe vaak gunnen we elkaar ons zelf die rust die stilte om ook bij onszelf te ontdekken wat ons eigenlijk inspireert in ons leven ook als gelovige .

Wat betekent het dan voor ons als we mogen weten, vertrouwen dat de Geest van Jezus als de levende ons steeds nabij blijft.

Hoe kunnen we daar dan vorm aan geven, hoe kun je dat uitdragen als de moeite waard voor ieder mens van goede wil. Wat is er dan nodig.?

Dat is de vraag die ook de leerlingen na Jezus dood blijft bezighouden Vandaag horen we de getuigenissen van de jonge kerken in de handelingen van de Apostelen en het evangelie Wanneer we als volgelingen van Jezus op weg gaan in onze dagelijkse doen en laten mogen we ons bewust blijven dat het niet alleen ons werk is

We mogen ons ook bevestigd en gesterkt weten door Gods geest die met ons is, en die Jezus ons als een blijvende helper blijft toezeggen

Waartoe dit leidt wordt verhaald in de wijze waarop Filippus op weg gaat naar Samaria bijna letterlijk in het voetspoor van Jezus.

Het valt op dat hij dat niet zomaar ergens doet maar in Samaria, de streek van de Samaritanen,

Samaritanen die in Jezus tijd op gespannen voet leven met de joodse mensen met name die van Jeruzalem omdat zij afwijkende opvattingen hebben over wat geloven nu eigenlijk betekent.

Uit het levensverhaal van Jezus is duidelijk geworden dat hij grensoverschrijdend werkt, dat hij in gesprek gaat met de Samaritaanse vrouw. Hoe diezelfde j in een parabel over wat het zeggen wil de naaste te zijn voor een medemens in nood een Samaritaan als voorbeeld brengt.

En nu zien we in het verhaal van Filippus hoe leerlingen Jezus voetspoor volgen en eveneens op weg gaan naar Samaria, van het uitsluiten is geen sprake. Jezus boodschap werkt grensoverschrijdend en wat dat hier inhoudt wordt beschreven in termen waarmee Jezus leven gekenmerkt wordt: wat Jezus doet, komt terug bij Filippus.

Mensen worden bevrijd van onreine geesten, zieken worden genezen lammen kunnen weer lopen, mensen staan op, Daar vindt bevrijding plaats, daar wordt duidelijk wat verrijzenis is, nl leven op de wijze waarin Jezus is voorgegaan.

Zo kan het leerling zijn in Jezus voetspoor een antwoord bieden aansluitend op de vragen die elke tijd stelt. Menselijke nood pijn en verdriet uitzichtloosheid

Daarop antwoord geven

Dat is bemoedigend omdat we mogen weten dat dit uitdragen van Jezus levenshouding, gedragen wordt door Gods geest,

Gods geest begeleidt het werk van de leerlingen begeleidt ons, wij blijven niet verweesd achter. Zo kunnen wij als individueel persoon maar ook als kerkgemeenschap op weg gaan

Zo kunnen we iets laten zien waar het in Gods naam omgaat wil er levensgeluk voor mensen zijn in de wereld waarin wij nu leven.

Dan komt ons Paasgeloof tot zijn recht wanneer ook wij durven uitdragen dat leven sterker is dan alle dodelijke situaties en vormen die ons leven tekenen omdat we mogen blijven vertrouwen dat we in Gods hand zijn vandaag en in de steeds komende morgen. Amen